

«خانم آوازخوان کله طاس» به صحنه می آید

حمیدرضا مرادی، بازیگر و کارگردان تئاتر برای دومین بار نمایش «خانم آوازخوان کله طاس» را روی صحنه خواهد برد. به گزارش ایران تئاتر، حمیدرضا مرادی، نمایش «خانم آوازخوان کله طاس» نوشته اوژن یونسکو را برای اجرا آماده می کند. در خلاصه داستان این نمایش آمده است: «انسان ها با هم حرف می زنند، نمی دانند چه می خواهند بگویند و سخن گفتن به جای آنکه آن ها را به هم نزدیک کند، بیش از پیش از هم دور کرده است.» حمیدرضا مرادی که پیش از این نمایش «خانم آوازخوان کله طاس» را در سال ۱۳۹۸ اجرا کرده بود، پس از حدود ۳ سال با کارگردانی مجدد این نمایش به صحنه بازمی گردد.

در گفت و گو با دبیر نوزدهمین جشنواره نمایش عروسکی مطرح شد

خوش قولی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی از نگاه هادی حجازی فر

۲

عروسک ها شادی و آرامش را به تهران آوردند

(رودریگو آندراده)

شیوه اجرایی نمایش ما ارتباطی

با عروسک های بونراکو ندارد

۴

النا ماتسوفوناشویلی:

جشنواره عروسکی تهران برای من

یک کشف بزرگ بود

۴

حامد زارعان:

امتراهم به مخاطب، رکن

۵

اصلی جشنواره نوزدهم است

فرامرز غلامیان:

در دنیای عروسک ها هر ناممکنی،

ممکن می شود

۶

نگاهی به نمایش «مادوگر شهر آژ» کاری از مهدی قلعه

سیطره انیمیشن بر تئاتر کودکان

اولین جشنواره ملی تئاتر قدمگاه

در یزد برگزار می شود

جلسه هماهنگی و امضای تفاهم نامه همکاری برای برگزاری اولین جشنواره ملی تئاتر قدمگاه با محوریت رخداد تاریخی مباحله در استان یزد در دفتر مدیر کل هنرهای نمایشی برگزار شد.

به گزارش ایران تئاتر، جلسه هماهنگی و امضای تفاهم نامه همکاری برای برگزاری اولین جشنواره ملی تئاتر قدمگاه با محوریت رخداد تاریخی مباحله، با حضور کاظم نظری (مدیر کل هنرهای نمایشی)، علی انسانی (رئیس موسسه منادیان مباحله)، احسان عابدی (مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان یزد)، سیدمهدی میرداماد (هنرمند و مداح اهل بیت)، اسرافیل فرج اللهی (مدیر عامل انجمن هنرهای نمایشی ایران)، احمد ندافی (رئیس انجمن هنرهای نمایشی استان یزد)، غلامرضا نعمتی (معاون اجرایی اداره کل هنرهای نمایشی)، مهدی یوسفی کیا (مدیر روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی) و شهرام نوشیر (مدیر کانون تخصصی تئاتر خیابانی) در دفتر مدیر کل هنرهای نمایشی برگزار شد.

در ابتدای این نشست، تفاهم نامه همکاری برای برگزاری اولین جشنواره ملی تئاتر قدمگاه با محوریت رخداد تاریخی مباحله میان مدیر کل هنرهای نمایشی و مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان یزد امضا شد.

استاد علی انسانی، مداح پیشکسوت در ابتدای این دیدار با ابراز خرسندی از برگزاری این جشنواره گفت: «من بسیار شادمانم که مدیران تئاتری کشور دارای آگاهی لازم نسبت به این گونه موضوعات هستند و برای این رویداد مهم تاریخی که نقشی جریان ساز در عرصه اعتقادی ما دارد، قدم برمی دارند.»

در ادامه این دیدار، کاظم نظری ضمن تشکر از استاد علی انسانی، گفت: «سپاسگزار ایشان هستیم که با پیگیری هایی که انجام دادند کارها به خوبی پیش رفت. از دیگر سو، بر اساس آگاهی و اشراف نسبت به اهمیت برگزاری چنین جشنواره فرهنگی و معنوی که در اداره کل هنرهای نمایشی وجود داشت، به طراحی و چگونگی برپایی جشنواره قدمگاه (مباحله) فکر کردیم و سرانجام به مرحله نهایی برگزاری این رویداد رسیدیم. ما در اداره کل هنرهای نمایشی وظیفه خود می دانیم که در مسیر گسترش فرهنگ و هنر اسلامی و دینی و انسانی قدم برداریم.»

نظری تأکید کرد: «وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز بسیار از این طرح استقبال کردند و به جد از ما پیگیر روند برگزاری جشنواره هستند. ما هم امیدواریم مراجع تقلید و علمای کشور، در این جشنواره که از ۱۹ تیر الی ۲۲ تیر برگزار می شود، چون همیشه که مسئله آشنایی، گسترش و عمیق ساختن آرمان ها و باورهای مذهبی در میان است، با حمایت ها و همدلی های خود، همراه ما باشند.»

پیام وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به نوزدهمین جشنواره نمایش عروسکی تهران-مبارک

نمایش عروسکی، نتیجه سازنده تفکر آفرینشگران آن است

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، در پیامی به نوزدهمین جشنواره بین المللی نمایش های عروسکی تهران -مبارک، این رویداد را فرصتی برای هنرمندانی دانست که با هنر متعالی و منزه خویش، عمیق ترین آموزه های معنوی و شایسته ترین و فراگیرترین پیام های انسانی را در ساده ترین و درعین حال رساترین شیوه به گوش تشنه مخاطب امروز می رسانند.

به گزارش ایران تئاتر، محمدمهدی اسماعیلی، در آستانه برگزاری نوزدهمین جشنواره بین المللی نمایش عروسکی تهران -مبارک، پیامی را منتشر کرد.

در متن پیام وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی آمده است: «هنر نمایش، واسطه ای روشن و جذاب برای به تماشا گذاشتن توان فرهنگی و پیام هنری مردمان هر سرزمینی به شمار می رود، بنابراین می توان عینی ترین مؤلفه های فرهنگی ایران کهن و پیام های آیینی این خطه هنرپرور را در این گونه هنری، مشاهده کرد و چه فرصتی فراهم تر از جهان گسترده و اصیل نمایش های عروسکی، آن هم در زمانه ای که ساکنان این کره خاکی در پس تهاجم روزافزون فردگرایی و سودپرستی، بیش از هر دوره ای به آرامش و بهجت درونی، ایمان و امید نیازمندند.

هنر نمایش عروسکی، یقیناً نتیجه سازنده تفکر آفرینشگرانی است که با هنر متعالی و منزه خویش، عمیق ترین آموزه های معنوی و شایسته ترین و فراگیرترین پیام های انسانی را در ساده ترین و درعین حال رساترین شیوه به گوش تشنه مخاطب امروز می رسانند. در این میان، پیکره ها و عروسک ها از جهان کوچک و باصفا ولی کهن سال و پاکیزه و زیبای خود بیرون می آیند و با جانی تازه، بار سنگین باورها، آیین ها و سنت ها را بر دوش ظریف اما پرتوان خود، به بهترین وجه و صمیمی ترین امکان، به نسل های امروز و فردای این سرزمین فرهنگ دوست انتقال می دهند.

مفاهیمی که سرشار از میراثی گرانبها و سرمایه ای وزین بر گستره شعرها و قصه ها و متل ها و مثل های انباشته در تاریخ این اقلیم است، همین نمایش های عروسکی هستند که به دلیل تنوع فرهنگی و سابقه مردمی خود می توانند فرصتی مغتنم و تأثیرگذار برای عرضه استعداد های فردی و توانمندی های قومی هنرمندان این سرزمین، از نزدیک ترین شهرها تا دورترین و مرزی ترین نقاط کشور، در تهران باشند. همچنین از پنجره تبادلات فرهنگی، محملی جذاب و مؤثر برای ارائه محتوایی ارزشمند به میهمانان و سفرای فرهنگی سایر ملل فراهم سازند که در صحن «نوزدهمین جشنواره بین المللی نمایش های عروسکی تهران - مبارک» حضور دارند.

با امید به شکوفایی استعداد های هنری خلاق و جذاب در این عرصه و صحنه، توفیق دست اندرکاران و حاضران این رخداد ظریف و عمیق فرهنگی و هنری را از درگاه ایزد متعال خواستارم.»

در گفت‌وگو با دبیر نوزدهمین جشنواره نمایش عروسکی مطرح شد

خوش‌قولی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی از نگاه هادی حجازی‌فر

و البته داوری آن شکل و شمایل خاص خود را دارد.

حجازی‌فر البته رقابتی شدن جشنواره را تصمیم فردی خود نمی‌داند: «قائل نیستم که دبیر جشنواره می‌تواند از بیخ و بن همه چیز را عوض کند. هیئت‌های بازبینی، اتاق فکر ما بودند. این جشنواره در سال‌های دورتر رقابتی بوده. رقابتی بودن آن به ارتقای بودجه کمک می‌کند و چند حسن دیگر دارد؛ جواز، کمک دوباره‌ای است به گروه‌ها. ضمن اینکه باعث معرفی استعدادها می‌شود. قبلاً هر جشنواره، چند اسم جدید معرفی می‌کرد. در سیستم معیوب معرفی آدم‌های خلاق، رقابتی بودن هرچند امکان کاملی نیست ولی حداقل درباره بعضی نام‌ها، ایجاد کنجکاوی می‌کند. اگر شرایط تولید به‌گونه‌ای بود که در طول سال مثلاً ۳۰ اثر اجرا می‌شد و مخاطب و سالن خود را داشتیم، رقابت می‌توانست حذف شود ولی الان فقط این امکان را از خود گرفته‌ایم.»

اما قرار نیست در این جشنواره، گروهی ۳ یا ۵ نفره داوری را برعهده بگیرند. شیوه دیگری طراحی شده که حجازی‌فر درباره آن می‌گوید: «پیش از این همیشه داوران از میان هنرمندان اسم و رسم‌داری انتخاب می‌شدند که خودشان در جشنواره کاری نداشتند. با تمام احترام به این نام‌ها، احساس کردیم این سیستم معیوب است چون کارگردان‌ها کارهای یکدیگر را نمی‌دیدند و اگر در اختتامیه جایزه نمی‌گرفتند، فکر می‌کردند حق‌شان پایمال شده. با هم‌فکری خود بچه‌ها سازوکاری طراحی کردیم به این صورت که کارگردان‌های هر بخش داوران همان بخش باشند. یعنی الان موظف هستند کارهای یکدیگر را ببینند و امتیاز دهند و در هر بخشی یک تیم سه‌نفره فنی از هنرمندان زبده داریم که اسم‌شان را داور نمی‌گذاریم بلکه آنان را تیم فنی می‌نامیم. ضریب رای آنان خیلی کمتر است ولی برای کم کردن خطاها و برای سلامت بیشتر داوری، این شیوه را طراحی کرده‌ایم که خودساخته و خلق‌الساعه نبوده. برنامه‌ریزی برای این کار خیلی وقت و انرژی گرفت و طبعاً خطاهایی خواهد داشت ولی خیلی امیدواریم تمرینی باشد برای درست دیدن و واقعی بودن.»

معمول بودجه تولید تئاتر همیشه از نرخ تورم، بسیار عقب‌تر است تا جایی که حجازی‌فر بودجه جشنواره عروسکی را شوخی می‌داند: «آن زمان که این جشنواره با دو میلیارد تومان برگزار می‌شد، دلار هزار تومان بود، الان ۵۰ برابر شده، به همان میزان هزینه ساخت و ساز عروسک بالا رفته. متأسفانه در مورد جشنواره‌ها قوانینی دست‌وپاگیر وجود دارد. مثل اینکه بودجه جشنواره فقط می‌تواند ۲۰ درصد ارتقا پیدا کند درحالی که خیلی اتفاقات یک‌شبه رخ می‌دهد ولی درباره جشنواره‌ها، قانون باید رعایت شود. به هر حال ما به رشدی ۲۰۰ درصدی نیاز داشتیم و در گفت‌وگو با وزیر ارشاد قول گرفتیم بودجه جشنواره به ۱۲ میلیارد تومان ارتقا پیدا کند که الان ۱۰ میلیارد تومان آن محقق شده است. البته تلاش می‌کنیم ۸۰ درصد این مبلغ را با حمایت بخش خصوصی، به تئاتر برگردانیم و کم‌کم به سمت استقلال کامل برویم. الان با بانک‌ها، پلتفرم‌ها و بنگاه‌های خصوصی در حال ریزنی هستیم. خوشبختانه مشارکت بنگاه‌های خصوصی در این جشنواره بی‌سابقه است و توانستیم کمک‌هزینه‌ها را افزایش بدهیم و پیش از شروع جشنواره ۷۵ درصد کمک‌هزینه‌ها را

برای داوری، سازوکاری متفاوت را در نظر گرفتیم که کارگردان‌های هر بخش، داور هم باشند

پرداخت کردیم. مرکز هنرهای نمایشی و انجمن نمایش هم همکاری کردند چون تیم ما خواسته‌های خود را داشت و با ما کنار آمدند.»

اندر فواید و مضرات جایزه
جوان‌ترها دنبال تب و تاب یک جشنواره هستند و امید دارند با شرکت در یک جشنواره بتوانند توانمندی خود را نشان دهند و در این مسیر، جایزه، نقشی تعیین‌کننده دارد. در مقابل بزرگ‌ترها از آسیب‌های جایزه سخن می‌گویند و فضای رقابت را چندان نمی‌پسندند. با این همه جشنواره عروسکی در دوره‌های اخیر خود همیشه غیررقابتی بوده و حالا بعد از چند سال بار دیگر رقابت به آن بازگشته است

را در همان مقطع اجرا کنند و البته این به معنای رضایت داشتن از شرایط نبود، ولی مسئله این بود که با جابه‌جایی زمان برگزاری جشنواره، زحمات چندماهه آنان هدر می‌شد. در نهایت به این جمع‌بندی رسیدیم که برای حصول نتایج تخصصی و یکدست بودن جشنواره، برگزاری آن را عقب بیندازیم. مرکز هنرهای نمایشی و وزارت ارشاد هم همراهی کردند. البته این تأخیر در برگزاری، عواقبی داشت. مثلاً مدیران اسپانسرهایی که با آنان گفت‌وگو کرده بودیم، تغییر کردند و حمایت آنان را از دست دادیم یا اینکه بعضی گروه‌ها برای آن مقطع برنامه‌ریزی کرده بودند و حالا تعهداتی دیگر یا سفرهای خارجی داشتند و نتوانستند در جشنواره شرکت کنند ولی در نهایت بعد از گفت‌وگو با بزرگ‌ترها، نظر همه بر برگزاری جشنواره در این تاریخ بود.»

وزیر ارشاد، بودجه جشنواره را دو برابر کرد و با فوش قوی آن را به موقع تفصیص داد

دانشجویانی که در ۴ سال گذشته هیچ کاری ندیدند

با وجود همه مشکلات، فعالان تئاتر عروسکی، بهتر می‌دانستند به جای تعطیلی این جشنواره، به برگزاری آن در تیرماه رضایت بدهند. آنان برای این موضوع دلایلی داشتند که حجازی‌فر این چنین توصیفش می‌کند: «جشنواره عروسکی با دیگر جشنواره‌ها چند تفاوت عمده دارد؛ اولاً، جشنواره‌ای تخصصی است. ثانیاً، تنها فضایی است که گروه‌ها، امکان برقراری ارتباط و مبادله اطلاعات با گروه‌های بین‌المللی را پیدا می‌کنند. مخاطب اصلی این جشنواره دانشجویان هستند همچنان که نسل ما با دیدن و تجربه کردن، کار یاد گرفت اما به واسطه کرونا و شرایط بعد از آن، کسانی که در ۴ سال گذشته دانشجوی بوده‌اند و حالا درس‌شان تمام شده، حتی فرصت دیدن کار پیدا نکرده‌اند و این سبب ایجاد یک گسست می‌شود. مسئله دیگر اینکه در دیگر جشنواره‌ها، آثار برای اجرای عمومی آماده می‌شوند و در جشنواره نیز یکی دو اجرا دارند ولی جشنواره عروسکی، تولیدمحور است و این یکی دیگر از تفاوت‌های مهم این جشنواره است.»

بودجه جشنواره که شوخی است
یکی دیگر از تفاوت‌های نمایش عروسکی، هزینه‌بر بودن آن است. نمایش عروسکی در قیاس با دیگر گونه‌های نمایشی، هزینه بیشتری دارد. متریال ساخت عروسک در چند سال گذشته با رشد عجیب و غریب تورم، بسیار گران‌تر شده است. ولی طبق

هادی حجازی‌فر، دبیر نوزدهمین جشنواره نمایش عروسکی، با تأکید بر این که برگزاری چنین رویدادی بسیار هزینه‌بر است، از قول وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی برای افزایش بودجه جشنواره به ۱۲ میلیارد تومان یاد کرد که تا الان ۱۰ میلیارد تومان آن محقق شده است.

به گزارش ایران تئاتر، در جهان پرسوءتفاهم امروز که شنیدن نقد برای بسیاری از ما دشوار است، عروسک‌ها می‌توانند نجات‌بخش باشند چراکه شنیدن انتقاد از زبان عروسک‌ها به مراتب قابل تحمل‌تر است. با همین نگاه است که گروه‌های نمایشی دست به کار خلق نمایش‌های عروسکی می‌شوند.

در آستانه آغاز به کار جشنواره نوزدهم نمایش عروسکی، با هادی حجازی‌فر، دبیر این رویداد گپ و گفتی داریم.

او که پیش از این به‌عنوان یکی از فعالان نمایش عروسکی در جشنواره نمایش عروسکی تهران مبارک حاضر بوده، سال گذشته به پیشنهاد انجمن صنفی نمایشگران عروسکی، دبیری نوزدهمین دوره این جشنواره را پذیرفت. جشنواره‌ای که در آغاز قرار بود مهر ۱۴۰۱ برگزار شود ولی به دلیل شرایط اجتماعی در آن مقطع، برگزاری آن به تیر ۱۴۰۲ موکول شد. حجازی‌فر البته کارکردی فراتر از نقد اجتماعی و سیاسی برای عروسک‌ها قائل است: «متأسفانه جهان ما هر روز از شاعرانگی و مهربانی بری می‌شود ولی ما نسبت به انتقادهای عروسک‌ها دافعه کم‌تری داریم و اشتباه‌هایشان را راحت‌تر می‌بخشیم. آنها دنیای ما را لطیف‌تر می‌کنند؛ حتی وقتی با مفاهیم خشن سر و کار دارند. ولی مسئله این است که وضعیت تئاتر عروسکی در شرایطی است که اول باید عروسک‌ها را احیا کنیم تا بعد به حرف زدن برسند و البته منظورم از نظر سخت‌افزاری است.»

تغییراتی که پی در پی رخ داد
تغییر زمان برگزاری جشنواره از مهر گذشته به تیر امسال به ناچار تغییرات دیگری را هم رقم زد مانند تغییراتی در فهرست گروه‌های شرکت‌کننده، بعضی از گروه‌ها از جشنواره کناره‌گیری کردند و بعضی نمایش‌ها جایگزین شدند. در این میان برخی از حامیان مالی هم از دست رفتند. با این همه، سال گذشته شرایط برگزاری جشنواره مهیا نبود: «سال گذشته بسیاری از بچه‌های عروسکی غمیگن و عصبی بودند و صحبت از یک مقوله تخصصی مانند نمایش عروسکی، آنان را برآشفته می‌کرد. ما جلساتی با گروه‌ها برگزار کردیم. هرچند بسیاری از آنان تمایل داشتند نمایش‌های‌شان

و عینیت‌بخشی به رشد کمی و کیفی نمایش‌های عروسکی را از طریق توجه به اشتراکات فرهنگی و تبادلات مفید ملی و بین‌المللی دنبال می‌کند. تحقق چشم‌انداز «ایران اسلامی، به‌عنوان قطب نمایش‌های عروسکی منطقه» با تکیه بر ظرفیت‌های وسیع فرهنگ و هنر مردمی و آموزه‌های فضیلت‌ساز دینی و آیینی، افق روشن این تلاش است. فرصت مغتنم برگزاری این رویداد هنری را قدر بدانیم و از درگاه لایزال الهی، تالاف تمدن نوین اسلامی و توفیق و سربلندی و رضایت خاطر تمامی تلاش‌مندان ارجمند این عرصه را مسئلت نماییم. محمود سالاری - معاون وزیر در امور هنری»

همراهی کلام و نوا و ریتم و حرکت و قدرتی خارق‌العاده در ارتباط‌گیری و چیزی نزدیک به شعبده، بر صحنه نمایش عروسکی جلوه می‌کند و بار این همه را، پیکرک‌هایی کوچک اما بزرگ و کهن‌سال، به برکت صفا و زلالی و کودکانگی عروسک‌گردانان‌شان و برخاسته از آگاهی آن‌ها از مبانی و مؤلفه‌های فرهنگ و هنر این سرزمین کهن و خدانشناس، بر دوش می‌کشند. «نوزدهمین جشنواره بین‌المللی هنر نمایش‌های عروسکی تهران- مبارک»، اینک با چنین بضاعت و صیغه و سابقه‌ای به ادامه مسیر خود، پا گذاشته است و در چشم‌انداز فکری خود، نمایش ظرفیت‌های جهانی تمدن‌ساز این کشور

پیام معاون امور هنری به نوزدهمین جشنواره نمایش عروسکی تهران-مبارک

ایران، قطب نمایش‌های عروسکی منطقه خواهد شد

یا تمایل به جاودانگی و تحسین او از حقیقت‌های والای معنوی را به صحنه تماشا بیاورد.

در این فرایند، پیکره‌های دست‌ساز او با سابقه‌ای نزدیک به چهار هزار سال در این مرز پرگهر، نمایشگر وفادار تلاش‌های نمادین و پیوسته انسانی بوده است و رمز تداوم این تلاش چند هزارساله را هم باید در مقبولیت و صمیمیت مضامین مردمی و سادگی ذهن و دل‌مشغولی‌ها و عواطف او؛ و نوع خوانش هنرمند از زندگی و زیستن در این دنیای غریب دانست؛ افزون بر گفته‌های پیشین، باید به هوشمندی و توانمندی هنری آفرینشگران این پیکرک‌ها و عروسک‌ها توجه داد که در عین سادگی در ساختار و ظاهر و محدودیت‌های تکاپویی، توانمندی و تحرک بالایی در بازشناسی، بازگویی و بازتولید گمشده‌های فطری آدمی دارند؛ بی‌هیچ نیازی به میانجیگری اسباب زمینی و زمانی و به همان اندازه عمیق و باصفا. همانند دنیای بی‌آلایش کودکان و روستاییان و احساسات زلال مردمان گذشته.

این صفا و سادگی و توانایی، در بستری سرشار از قصه و تجربه و دغدغه و عاطفه و شیوه‌هایی مشحون از ظرافت و رمزگونی، ترکیب یافته است و با

محمود سالاری، معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در پیامی به مناسبت نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های عروسکی تهران-مبارک این رویداد را تحقق‌بخش چشم‌انداز «ایران اسلامی، به‌عنوان قطب نمایش‌های عروسکی منطقه» با تکیه بر ظرفیت‌های وسیع فرهنگ و هنر مردمی و آموزه‌های فضیلت‌ساز دینی و آیینی دانست.

به گزارش ایران تئاتر، محمود سالاری، در آستانه برگزاری نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های عروسکی تهران-مبارک، پیامی را منتشر کرد.

در متن پیام معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی آمده است:

«به نام نقش‌بند صفحه خاک تکامل و تکمیل هنرهای نمایشی، یقیناً همزاد آدمی در طول تاریخ و همراز او در زیست ذهنی و جهان فکری او بوده است. در این سیر و مسیر، این گونه هنری توانسته است از گذشته‌های دور با ساده‌ترین ابزار تا بهره‌گیری از امکانات نو، همواره تخیلات و آرزوهای آدمی و میل او به برقراری ارتباط با هم‌نوع یا تصوّر خود از نیروهای برتر طبیعی

پیام مدیرکل هنرهای نمایشی به نوزدهمین جشنواره نمایش عروسکی تهران- مبارک

فرصتی ناب برای مشاهده و یادگیری و هم‌افزایی هنرمندان

که عموماً در «نمایش‌های عروسکی» جان و جریان تازه‌ای می‌گیرند؛ همین پیشینه و کارکرد را دارند و به تفاوت نام و شخصیت، پیام‌های متفاوتی را هم منتقل می‌کنند. در میان شیوه‌های نمایشی و شخصیت‌های عروسکی ایران کهن و آیین‌مدار از جمله «خیمه‌شب بازی»، «دستکشی»، «سایه‌بازی» و ... نیز شخصیت «مبارک»، تشخص دیگری دارد و با خوشی یُمی و برکت و شاد باشی نشسته در پس نامش، در هاله‌ای نمکین و پذیرفته شده از اصالت و صراحت و ظرافت بیانی، هم نقش فرهنگی و آیینی خود را ایفا می‌کند و هم محملی برای طرح نقدهای طنزآمیز اجتماعی، از طریق نزدیک‌ترین چهره‌ها و اسامی به ادبیات عامیانه و کهن الگوهای این قلمرو فرهنگی عزیز به تماشاچی خود است و در ترکیبی از حرکت و کلام و نوا، مخاطب را به عمق اندوخته‌های ذهنی و پیشینه مرامی این مردم شریف و عاطفه‌مند می‌برد و حرف خود را در حریری از کلامی موزون و نغمه‌هایی برخاسته از متن زلال موسیقایی همین مردم کوه، دشت، بازار، کوچه و خانه می‌زند. چنین سرمایه و پشتوانه‌ای اینک محل بروز خلاقیت‌های نوین

کاظم نظری، در آستانه برگزاری نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های عروسکی تهران-مبارک، پیامی را منتشر کرد.

به گزارش ایران تئاتر، در متن پیام مدیرکل هنرهای نمایشی آمده است:

«به نام ایزد یکتا آفریده‌های دستی هر سرزمینی، نمادها و نشانه‌هایی از جریان‌های فکری و مؤلفه‌های ذهنی و زیست اجتماعی ساکنان آن سرزمین‌اند و هر یک، حامل سنت‌ها، باورها و پیام‌هایی از هویت فرهنگی مردمانی که در آن اقلیم، نسل در نسل، تاریخ خود را به جلو آورده و موارث سنتی خویش را برین محمل، استوار کرده‌اند.

از جمله این برساخته‌های نمادین تاریخی و فرهنگی، پیکرک‌ها و عروسک‌هایی هستند که شمایل و چهره‌شان و مفاهیمی که در لایه‌های زیرین کلام خود دارند؛ رنگ آن‌ها و نوع و میزان پوشش آن‌ها و حتی انتخاب و تثبیت نام‌شان، بیانگر و نمایانگر رگه‌های اندیشه‌گانی، آرزوها، بغض‌ها، شادی‌ها و به طور کلی دغدغه‌های ذهنی مردمان سازنده و نگهدارنده آنهاست.

شیوه‌های نمایشی این پیکرک‌ها نیز

علاقه‌مندان این صحنه و رخداد، ایام برگزاری‌اش سرشار از تضارب آراء و برداشت‌هایی راهگشا برای جریان‌سازی در مسیر بهره‌گیری از ظرفیت‌های وسیع این پیکرک‌ها و شخصیت‌های برساخته‌شان، در امر «درام‌نویسی» و «تنوع ارائه» باشد و در جویبار حرکت و صدای پیکرک‌ها و گردانندگان‌شان، همان صدای آشنا به گوش محرم‌ان ظرافت‌ها و فضیلت‌های نهفته در هنر نمایش برسد که فرمود: «ای بستگان تن! به تماشای جان روید کاخر رسول گفت: تماشا مبارک است.»

و روزآمد نمایشگران جوان ایرانی، در سایه‌سار حضور و هدایت پیشکسوتان تجربه‌مندی شده است که خود را در قامت نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های عروسکی تهران- مبارک نشان می‌دهد. جشنواره‌ای که پس از چند سال فترت و فاصله، به عنوان فرصتی ناب برای مشاهده و یادگیری و هم‌افزایی همه فعالان و صاحب‌نظران این عرصه، جلوه کرده و شایسته آن که با تعاملات تجربی و گفت‌وگوهای نقد محور ناقدان، دانشجویان، هنرجویان و سایر مخاطبان و

رودریگو آندراده، هنرمند عروسک گردان برزیلی:

شیوه اجرایی نمایش ما ارتباطی با عروسک های بونراکو ندارد

توسط اعضای گروه طراحی شده و اجرا می شود.

عروسک های نمایش شما، شباهت زیادی به عروسک های بونراکو (البته بدون دست) دارند. آیا روش اجرایی شما در گونه عروسک بونراکو قرار می گیرد؟

نه، این طور نیست. ما در طول تمرین، آمادگی برای اجرا و طراحی دکور نمایش، به این گونه و اجرای ویژه عروسکی دست یافتیم و این گونه عروسکی، ارتباطی با عروسک بونراکو ژاپنی ندارد.

رودریگو آندراده، هنرمند عروسک گردان برزیلی با بیان اینکه شیوه اجرایی نمایش «جزیره گنج» منحصر به فرد و ویژه این گروه نمایشی است گفت شیوه و گونه عروسکی مورد استفاده ما، ارتباطی با عروسک بونراکو ژاپنی ندارد.

به گزارش ایران تئاتر، نخستین روز از نوزدهمین جشنواره نمایش عروسکی تهران-مبارک در بخش بین الملل، با اجرای دو نمایش از کشورهای برزیل و گرجستان آغاز شد. «رودریگو آندراده» هنرمند عروسک گردان برزیلی، با اجرایی عروسکی از داستان «جزیره گنج» اثر نویسنده انگلیسی، «رابرت لوییس استیونسون»، و با کارگردانی فابیو سایبری در تالار هنر تهران روی صحنه رفت. برای آشنایی بیشتر با این هنرمند برزیلی با او به گفت و گو پرداختیم و از شیوه اجرایی کار و ویژگی های نمایش عروسکی پرسیدیم.

لطفاً در ابتدا، خود را برای مخاطبان ما معرفی بفرمایید.

من رودریگو آندراده بازیگر نمایش «جزیره گنج» به کارگردانی «فابیو سایبری» از کشور برزیل هستم. ما در موسسه ای با نام «O QUE DE QUE» در حوزه تولید نمایش فعالیت داریم.

متن کار شما همان داستان کلاسیک معروف است؟ و آیا این گونه نمایشی که اجرا کردید، ویژه برزیل است و یا فراگیری جهانی دارد؟

بله، داستان این نمایش برگرفته از کتابی از نویسنده کلاسیک انگلیسی «رابرت لوییس استیونسون» است. این رویکرد و تکنیک نمایشی هم ویژه گروه ماست و

تعداد نمایشگران آن را کم کنیم تا از این راه بتوانیم هزینه های اجرای آن در نقاط مختلف را کاهش دهیم. پس از اجرای تک نفره آن، این نسخه از اجرا نیز به روش اجرایی این نمایش تبدیل شد تا

تماشای نمایش شما، مرا به یاد نمایشگران دوره گرد و سیار انداخت. آیا روش اجرای این نمایش شما نیز بر پایه اجرای سیار و غیرمتمرکز طراحی شده است؟

به طور کلی، این نمایش برای اجرا در کشورهای دیگر و در حالت سیار، طراحی نشده است ولی با توجه به ضرورت اجرای آن در کشورهای دیگر، مجبور شدیم تا

بتوان به راحتی آن را در همه نقاط جهان به نمایش درآورد. در واقع، این نمایش، دارای اجزایی با تعداد مختلف بازیگران، از یک نفر تا شش یا هفت بازیگر است. **آیا پیش از این نیز در ایران و در جشنواره های تئاتر ایران حضور داشته اید؟**

نه، این اولین بار است که برای اجرای نمایش به ایران می آیم.

نظراتان درباره جشنواره نمایش

عروسکی تهران چیست؟ آیا با نمایش ایرانی و یا دیگر جشنواره های تئاتر ایران آشنایی دارید؟

من هیچ آشنایی با نمایش در کشور ایران نداشتم. از طریق یکی از دوستان آلمانی خودم که پیش از این در جشنواره های تئاتر ایران شرکت کرده بود، با نمایش در ایران آشنا شدم. در سال ۲۰۱۷ نیز در یکی از جشنواره های تئاتر کشور روسیه، با اعضای یک گروه تئاتری که از ایران برای اجرای نمایش به آنجا آمده بود، آشنا شدم. همچنین در سال ۲۰۱۰ آمدن هنرمندان یک موسسه تئاتری از برزیل به ایران برای اجرای نمایش و نیز اعزام گروهی از ایران برای آموزش اجرای نمایش عروسکی به برزیل، موجبات آشنایی بیشتر من با تئاتر ایران شد.

شرایط و امکانات اجرایی جشنواره و تالار محل اجرای نمایش تان را چگونه ارزیابی می کنید؟ همچنین از بازتاب نظر مخاطبان نسبت به اجرای نمایش خود راضی هستید؟

با توجه به اینکه به مشکلات برگزاری جشنواره های تئاتر آگاه هستم، جشنواره عروسکی تهران رویداد بسیار خوبی است. بازتاب نظر تماشاگران نمایش نیز برای من تجربه ای ویژه و بسیار خوبی بود و متوجه شدم که مخاطبان از تماشای نمایش من بسیار لذت برده اند.

ارزیابی می کنید؟

ما (منظورم اعضای گروه است) در فستیوال های زیادی شرکت کرده ایم، ولی برای مان هماهنگی و حرفه ای بودن این فستیوال بسیار قابل تأمل است. از همگی مسئولان و عوامل اجرایی این رویداد هنری سپاسگزارم و برای آن ها آرزوی موفقیت دارم.

بی پرده و صریح از چگونگی زیست و رویکرد آنان به زندگی به شمار می آیند. **تجربه اجرای نمایش در ایران برای شما چطور بود؟**

این اولین بار است که به ایران می آیم. من از این موضوع که جشنواره عروسکی تهران و حضور در ایران برای من یک کشف جدید و یک تجربه بزرگ خواهد بود، بسیار خوشحال هستم.

با توجه به اینکه من هر دو نمایش شما را دیده ام، این پرسش در ذهن من شکل گرفت که این نمایش ها برای گروه سنی کودکان طراحی شده اند و یا محدودیت سنی ندارند؟

این نمایش ها دارای محدودیت سنی مخاطب نیستند و برای همه گروه های سنی قابل استفاده و بهره برداری هستند. این نمایش ها در گرجستان، برای همه گروه های سنی روی صحنه رفته اند.

امکانات اجرایی و هماهنگی امور جشنواره و سالن قشقای را چگونه

النا ماتسخوناشویلی، نویسنده و کارگردان اهل گرجستان:

جشنواره عروسکی تهران برای من یک کشف بزرگ بود

دومین نمایش این کارگردان، با او در مورد دو اثرش گفت و گو کردیم.

برای آغاز گفت و گو، لطفاً برای مخاطبان ما خود را معرفی بفرمایید. شما با دو اثر در این دوره از جشنواره حاضر هستید.

من النا ماتسخوناشویلی اهل کشور گرجستان هستم که با کارگردانی دو نمایش «نیکو نیکولادزه» و «پیروسمانی» در جشنواره عروسکی تهران حضور دارم.

نمایش های شما در مورد چه موضوعاتی هستند؟

داستان های نمایش های من درباره دو نفر از افراد بنام و مشهور گرجستان، «نیکو نیکولادزه» و همچنین «پیروسمانی» نقاش مشهور گرجستانی هستند و روایتی

النا ماتسخوناشویلی، نویسنده و کارگردان اهل گرجستان در مورد دو نمایش «پیروسمانی» و «نیکو نیکولادزه» که در جشنواره نوزدهم عروسکی تهران-مبارک اجرا کرده، با بیان اینکه با بیان اینکه این رویداد برای من یک کشف جدید است، گفت در این نمایش ها زندگی و شیوه زیست دو چهره بنام کشورم در عرصه های اجتماعی و فرهنگی را بی واسطه و صریح روایت کرده ام.

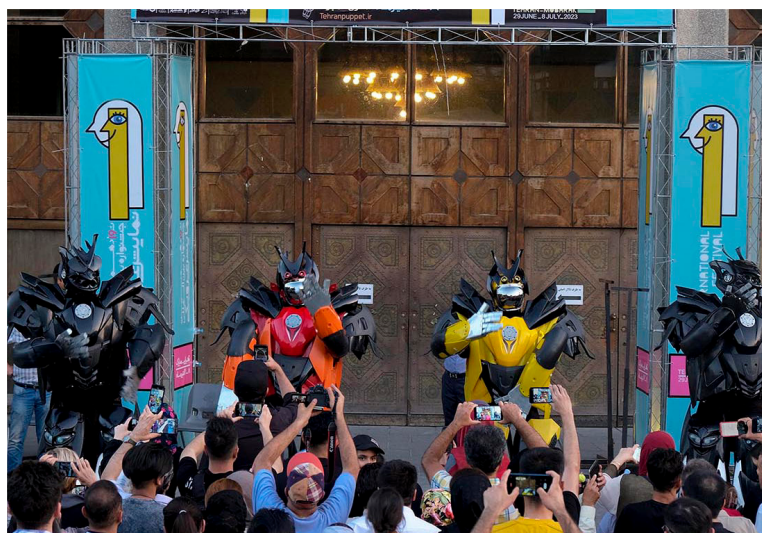
«پیروسمانی» و «نیکو نیکولادزه»، در قالب اجراهای دومین روز بخش بین الملل نوزدهمین دوره جشنواره تئاتر عروسکی تهران-مبارک در تالار قشقای مجموعه تئاتر شهر تهران اجرا شدند. پس از اجرای

حامد زارعان، سازنده ربات‌های غول‌پیکر ایرانی:

احترام به مخاطب، رکن اصلی جشنواره نوزدهم است

درگیر کنیم که در آن لحظه به هیچ چیز فکر نکند و صرفاً به دیدن یک اثر و نمایش توجه داشته باشد.» کارگردان نمایش «افسانه ماه و خورشید» درباره مشکلات ساخت و اجرا با عروسک‌های غول‌پیکر نیز توضیح داد: «اولین نکته، ساخت این عروسک‌هاست که به شدت هزینه‌بر است. به هر حال وقتی ایده‌پردازی می‌کنید، نیازمند حمایت‌های مادی و معنوی هستید و متأسفانه حامی مالی در این زمینه وجود ندارد. ما سعی کردیم تمامی درآمدهای ما را که

اجرا می‌کند. جالب اینجاست که ما برای اینکه توضیح اضافی ندهیم و ایرانی بودن این عروسک‌ها را نشان دهیم، از قالب‌های پراید برای یکی از قطعات مان استفاده کردیم که همین هم بحث‌های طنز بسیاری به همراه داشت. تلاش من و گروه همراه این است که به مخاطب چیزی ارائه دهیم که یا قبلاً ندیده و یا کمتر آن را دیده است. ما دوست داریم به سمت مدرن بودن حرکت کنیم و تکنیک‌های نو و خلاقانه به همراه داشته باشیم.»

زارعان همچنین درباره ویژگی‌های جشنواره نوزدهم نیز گفت: «ابتدا یک تشکر از هادی حجازی‌فر و همکارانش در دبیرخانه دارم که بدون هیچ چشمداشتی جشنواره‌ای را که بارها و بارها به دلایل مختلف به تعویق افتاد، به بهترین شکل ممکن به سرانجام رساندند. این جشنواره خانواده عروسکی است و اولویت همه، به فکر مخاطب بودن و احترام به او است. پیش از این امکانات به شکل مساوی میان بچه‌های تهران و شهرستان‌ها تقسیم نمی‌شد، اما این نگاه متفاوت شده است و فرهنگسازی درست و ارزش گذاشتن به مخاطب و گروه‌های حاضر به جشنواره در اولویت است. آثاری که در این جشنواره حضور دارند، آثار خوبی هستند و فکر می‌کنم شاهد یکی از متفاوت‌ترین جشنواره‌های عروسکی چند سال گذشته هستیم.»

داریم، در این راستا به کار بگیریم و تا امروز نیز حدود ۱۰۰ عروسک غول‌پیکر تولید کردیم که شامل عروسک‌های شش‌متری و رباتیک می‌شود. از سوی دیگر جا افتادن یک امر جدید در ایران همواره با مشکلات بسیاری همراه بوده است. از ابتدای انقلاب اسلامی تا امروز، تمام برنامه‌ها با یک تکنیک آن هم مایه پیش رفته و کسی تکنیک جدیدی در این حوزه ارائه نکرده است؛ اما ما سعی کردیم به تکنیک و کاراکترهای جدید برسیم. هنوز در بسیاری از اجراها ما با این پرسش مواجه هستیم که این عروسک‌ها ساخت کدام کشور هستند و مخاطبان متوجه ایرانی بودن آن نیستند. بسیاری به ما خرده گرفتند که ساخت این عروسک‌ها به نوعی غرب‌گرایی است، در حالی که این گونه نیست. تلاش کردیم بگوییم یک ایرانی این کار را انجام می‌دهد و در بسیاری از کشورها

و با متفاوت کردن فضای ارائه اثر و رفتن به سمت فضاهای میدانی، این کار را انجام دهیم.» زارعان ادامه داد: «ما یک پرفورمنس بی کلام داریم که چارچوب داستانی خاصی ندارد. اما سعی می‌کنیم نشانگر سطح تکنولوژی و متفاوت بودن اجراهای ایرانی باشیم.»

این کارگردان در پاسخ به این سوال که مخاطب ایرانی تا چه اندازه با این ربات‌ها و عروسک‌های غول‌پیکر ارتباط برقرار می‌کند، گفت: «در حالت ایستا و بدون هرگونه اجرایی هم، کار ما مخاطب خود را دارد. این ربات‌ها سه متر ارتفاع دارند و مخاطب را در هر حالتی درگیر می‌کنند. امروز مخاطب ما در نمایش‌های خیابانی گذری است و حوصله این را ندارد که بیاید نمایشی با دیالوگ و کلام ببیند و ممکن است چند دقیقه بایستد و بخشی از کار را ببیند و برود؛ اما ما سعی کردیم از کلام استفاده

سازنده ربات‌های غول‌پیکر ایرانی می‌گوید هدف او از اجرا و نمایش این گونه از عروسک‌ها، این است که ذهن مخاطب را به نحوی درگیر کند که در آن لحظه به هیچ چیز فکر نکند و صرفاً به دیدن یک اثر توجه داشته باشد.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از صبا، حامد زارعان، نویسنده و کارگردان نمایش‌های عروسکی، شش ربات غول‌پیکر را در نخستین روز از جشنواره تئاتر عروسکی تهران-مبارک در معرض دید عموم قرار داد. او درباره نمایش «ربات غول پیکر» گفت: «کار اصلی ما ساخت عروسک‌های غول‌پیکر ایران است و در جشنواره عروسکی تهران با شش عروسک جدید که به‌تازگی ساخته‌ایم، همراه مخاطبان هستیم. متأسفانه ما همیشه به دنبال فعالیت سنتی هستیم و از بخش مدرن کار غافل

نکنیم و نگاه ایده‌پردازانه خود را در ساخت و تکنیک به کار بگیریم؛ تنها می‌خواهیم ذهن مخاطب را به نحوی

شده‌ایم. همین باعث شده تا مخاطب کمتری درگیر کارهای ما باشد. برای همین سعی کردیم تابوشکنی کنیم

فرامرز غلامیان، کارگردان نمایش «شیلو»:

در دنیای عروسک‌ها هر ناممکنی، ممکن می‌شود

و حرکت اجرا می‌شود، فکرمی‌کردم شاید مخاطب متوجه مضمون نمایش نشود؛ اما در ادامه از پیچ‌های آن‌ها متوجه شدم که کل داستان را دریافته‌اند. مخاطبان امروز هوشیار و آگاه است و خودش به درک مفهوم و موضوع نمایش می‌رسد و نیازی به توضیح من نیست. بزرگ‌ترین مشکل ما تئاتری‌ها همواره این است که بعد از نمایش باید برای مخاطبان توضیح دهیم که موضوع نمایش چه بوده است و وقتی این اتفاق رخ دهد یعنی من موفق نبوده‌ام؛ اما در کار خودم متوجه شدم که مخاطبان داستان را دریافته‌اند و نسل امروز، نسل باهوش و دارای اندیشه است.»

این کارگردان در پایان از نقش عروسک در زندگی خود گفت: «من نمی‌توانم دنیای عروسک‌ها را از زندگی خود حذف کنم، چراکه عروسک از دنیای خیال آمده است و وقتی عروسک در دست می‌گیری، گویی به دنیایی دیگر وارد می‌شوی و کارهایی می‌توانی انجام دهی که در دنیای واقعی امکان‌پذیر نیست. عروسک ما را به عالم خیال و رویا می‌برد و این برای من بسیار

کشورهای خارجی اقدام به ساخت جلیک مصنوعی می‌کنند، ما که اینجا چند نوع جلیک دریایی داریم، نه تنها ازشان استفاده نمی‌شود بلکه اقدام به تخریب آن‌ها نیز می‌کنیم. اگر چند نفر هم با دیدن این نمایش چیزی یاد بگیرند و به دریا و موجودات آن احترام بگذارند، برای من کافی و ارزشمند است.»

او در واکنش به این پرسش که اجرای نمایش‌هایی با محوریت محیط زیست تا چه اندازه می‌تواند در افزایش آگاهی عموم مردم اثربخش باشد، پاسخ داد: «عمدتاً مخاطبان تئاتر حرفه‌ای، مخاطبان خاص هستند، اما وقتی نمایشی به شکل خیابانی اجرا می‌شود قاعدتاً رهگذران را درگیر می‌کند و آنچه را که باید، از دیدن نمایش دریافت می‌کنند.» این هنرمند افزود: «تئاتر خیابانی ویتترین جشنواره‌هاست و بسیار حائز اهمیت است. معتقدم در هر جشنواره‌ای باید بخش خیابانی حضور داشته باشد و بعد از آن شاید

نمایشی باید همراه خود نکته‌ای به مخاطب آموزش دهد و این آموزندگی تئاتر را نباید فراموش کرد.»

غلامیان در ادامه به استقبال تماشاگران از این نمایش اشاره کرد و افزود: «نمایش من چون بدون کلام است و تنها همراه صدا

مخاطبان به نمایش‌های سالنی نیز علاقه‌مند شوند. در کشورهای خارجی نمایش را به شکل سرگرمی می‌بینند، اما من معتقدم هر

کارگردان نمایش «شیلو» با اشاره به اینکه تئاتر خیابانی ویتترین جشنواره‌هاست، می‌گوید دنیای عروسک‌ها، دنیای رویا و خیال است و وقتی انسان عروسک در دست می‌گیرد، گویی می‌تواند کارهایی انجام دهد که در دنیای واقعی ناممکن است.

به گزارش ایران تئاتر، فرامرز غلامیان، نویسنده و کارگردان نمایش عروسکی «شیلو» که از شاهین شهر اصفهان در نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران-مبارک حضور دارد، در نخستین روز از برگزاری این رویداد، در محوطه تئاتر شهر به اجرا پرداخت. غلامیان درباره نام این اثر نمایشی که موضوعی محیطی زیستی دارد، توضیح داد: «در جنوب و بندرعباس به جلیک‌های دریایی «شیلو» می‌گویند که برای تولید اکسیژن و حفظ اکوسیستم موجودات دریایی بسیار مهم است، درواقع اکسیژن کل دریا توسط این جلیک‌ها تامین می‌شود.» او درباره داستان نمایش خود هم گفت: «شیلو نام یک عروسک غول پیکر است که نمادی است از موجودات دریایی و البته جلیک دریایی؛ به طور مثال پای این موجود شبیه هشت پاست، دستش ستاره دریایی و سرش جلیک، که از دریا بیرون آمده است. این موجود با دختری آشنا می‌شود و او را با خود به قعر دریا می‌برد، اما بر اثر آلودگی‌های محیط زیست که انسان‌ها به وجود آورده‌اند، دچار مشکل می‌شود و در نهایت این دختر است که «شیلو» را نجات می‌دهد.»

این کارگردان، با اشاره به دغدغه‌های محیط زیستی که دارد، افزود: «من اصالتاً اهل جنوب هستم و بسیار می‌بینم که مردم به دریا و پاکیزگی آن اهمیتی نمی‌دهند، به خصوص کشتی‌های نفتکش که زباله‌ها و نفت خود را به دریا می‌ریزند. من به همراه تعدادی از دوستانم از دوران کودکی این دغدغه را داشتیم که به پاکسازی محیط دریا بپردازیم. به نظرم این کار تلنگری است به آدم‌ها تا آگاه شوند که این زندگی و این زمین فقط برای آن‌ها نیست و متعلق به همه موجودات است.»

غلامیان ادامه داد: «در حالی که در

گلنار اکبری، کارگردان نمایش «قطعه گمشده»:

میان موضوع نمایش ما با بازیگران آن قرابت وجود دارد

کارگردان نمایش «قطعه گمشده» با اشاره به ویژگی‌های اجرای این اثر توسط هنرمندان کم‌توان ذهنی و حرکتی، گفت میان موضوع نمایش ما با بازیگران آن قرابت وجود دارد.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از آنا، نمایش «قطعه گمشده» به نویسندگی وحید کیارسی و کارگردانی گلنار اکبری از کرمانشاه، در دومین روز از نوزدهمین جشنواره نمایش عروسکی، در بخش تئاتر فراگیر در کارگاه نمایش مجموعه تئاتر شهر روی صحنه خواهد آمد.

گلنار اکبری ضمن اشاره به اینکه نمایش «قطعه گمشده» پیش از این در بیست و هفتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان همدان، جشنواره عروسکی استان کرمانشاه و همچنین چندین مدرسه اجرا شده است، خلاصه داستان را این گونه توضیح داد: «نمایش «قطعه

بیابورم، بلکه در نظر دارم به مسائل و مشکلات روحی و روانی افراد درگیر با آن موضوعات نیز بپردازم تا با توجه به مود و حال و هوای‌شان به نوعی تریپی هم برای‌شان انجام شود و به تعبیری، اثرم سایکودراما باشد.»

اکبری همچنین افزود: «در میان عروسک‌گردان‌های کار، سه نفر از افراد کم‌توان انجمن تئاتر معلولان کرمانشاه با عنوان «نماتوانان امید» انتخاب شده‌اند. فعالیت این انجمن از سال ۱۳۹۳ آغاز شده است و امیدوارم با کسب موفقیت‌های روزافزون این سمن (NGO)، افراد بیشتری به ما بپیوندند.»

این کارگردان تئاتر درباره ویژگی‌های نمایش گفت: «قصه «قطعه گمشده» داستان معروفی نوشته شل سیلوراستاین است که بسیاری آن را خوانده‌اند و از این رو تماشاگران آن روی صحنه برای خیلی‌ها جذاب است. همچنین در این نمایش در نظر داشتیم تا طراحی عروسک‌ها به لحاظ بصری جذاب باشد. از آنجا که حفظ کردن دیالوگ‌ها توسط بازیگران کمی دشوار بود، سعی بر آن شد تا با آواها کار را پیش ببریم و در این

این هنرمند و فعال عرصه تئاتر در مورد حضور افراد کم‌توان ذهنی و حرکتی در نمایش خود توضیح داد: «درونمایه نمایش «قطعه گمشده» قرابت دارد با شرایط بازیگران و کیس‌های نمایش که برخی دارای معلولیت ذهنی و برخی دیگر دچار معلولیت حرکتی هستند. زمانی که تصمیم به اجرای نمایشی می‌گیرم تنها به آن فکر نمی‌کنم که صرفاً نمایشی را روی صحنه

راستا راوی نمایش داستان را تعریف می‌کند و در این میان تمام اتفاقات با آواها و استفاده از نور ماوراء بنفش ادامه می‌یابد.»

او همچنین ادامه داد: از آنجا که نمایش «قطعه گمشده» مفهومی کلی دارد، مناسب تمام گروه‌های سنی از جمله کودک، نوجوان و بزرگسال است.

آثار راه‌یافته به هفتمین جشنواره تئاتر کمدی پند و پنت مشخص شدند

– وهب رنجبر رزمنده از شهرستان میناب هفتمین جشنواره تئاتر کمدی پند و پنت از ۱۶ تا ۱۸ تیرماه ۱۴۰۲ در فرهنگسرای شهید بهشتی میناب به دبیری حبیب الله ناصری برگزار خواهد شد.

بخش خاطره‌گویی طنز دفاع مقدس

– علی نجاری‌پور، رزمنده، آزاده از شهرستان میناب
– شیرعلی ارکاک، رزمنده، از شهرستان رودان

– وصال، نویسنده علیرضا رنجبری کارگردان: علیرضا رنجبری، امید زعیم زاده گروه آوای میناب
– ما اومده بودیم درس بخونیم، نویسنده جعفر قاسمی کارگردان: ماهان صابری گروه ابوذر
– گنج باوا نویسنده مرتضی مستعلی زاده کارگردان: مرتضی مستعلی زاده کانون فرهنگی دوارده امام محله باغملک
– ۶/۶، نویسنده فرخنده کریمی کارگردان: فرشید کریمی گروه چیچیکا روستای حاج خادمی
– ای چه سبک زندگین؟، نویسنده امین صومعه کارگردان: امین صومعه گروه مشتیا محله ولیعصر (عج)

بخش استندآپ کمدی:

کمدین اسماعیل صالحی میناب
کمدین عباس پیروی رودان (میهمان)
کمدین حسن ذاکری باغگلانی (روستای باغگلان)
کمدین داود رمضان زاده میناب

با اعلام نظر هیئت انتخاب، اسامی نمایش‌های راه‌یافته به هفتمین جشنواره تئاتر کمدی پند و پنت اعلام شد.

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در هرمزگان، مرحله بازبینی آثار متقاضی حضور در این جشنواره از یکم تا چهارم تیرماه توسط هیئت انتخاب متشکل از احمد شنبه‌نیا، محمد اختیاری، ابوالقاسم احدیان مورد ارزیابی و بازبینی قرار گرفت و آثار راه‌یافته به مرحله پایانی هفتمین جشنواره تئاتر کمدی پند و پنت در سه بخش به این شرح بدون اولویت اعلام شد.

بخش نمایش‌های صحنه‌ای کمدی:

– کافه طلاق نویسنده ابراهیم زحمتکش کارگردان: محمد زارعی گروه فانوس روستای سرباران
– وقتی ماهی‌های دریای پارس بیدار می‌شوند، نویسنده حسن سبحانی مینابی کارگردان: داود رمضان‌زاده گروه توانخواهان ذهنی توانبخشی آزادگان میناب

با موضوع ایثار و شهادت

فراخوان تولیدات نمایشی در استان گیلان منتشر شد

دارند در این فراخوان شرکت کنند. شرکت در این فراخوان برای عموم آزاد است و محدودیت سنی ندارد. علاقمندان می‌توانند جهت شرکت در این فراخوان با مراجعه به سایت نوید شاهد به آدرس <http://gilan.navideshahed.com> نسبت به تکمیل فرم شناسنامه فراخوان اقدام کنند.

فراخوان تولیدات نمایشی (تئاتر) در ۲ بخش صحنه‌ای و خیابانی و با موضوع ایثارگری و ایثارگران، شهدا، جانبازان، آزادگان دوران دفاع مقدس، شهدای مدافع حرم و امنیت، ایثار اجتماعی، شهدای مسجد، ایثار در کادر درمان، آتش‌نشان‌ها و... از خرداد ماه سال جاری آغاز شده و علاقمندان تا پایان تیر ماه فرصت

فراخوان تولیدات نمایشی با موضوع ایثار، جهاد و شهادت به همت بنیاد شهید و امور ایثارگران استان گیلان منتشر شد.

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در گیلان، فراخوان تولیدات نمایشی (تئاتر) در حوزه ایثار و شهادت با محوریت شهدا، جانبازان و آزادگان استان گیلان منتشر شد.

از سوی هیئت انتخاب معرفی شدند

آثار راه‌یافته به هفدهمین جشنواره تئاتر جوان مرند

(۲) «زمان بدون حضور آقایان» نویسنده محمود ناظری / کارگردان نادیا حافظی از آموزشگاه بازیگری تیراژه شهرستان مرند
(۳) «هشت قدم مانده به عشق» نویسنده محسن طارمی / کارگردان پرنیان عزیززاده از آموزشگاه بازیگری تیراژه مرند
هفدهمین جشنواره تئاتر جوان مرند ۱۹ تا ۲۲ تیر ۱۴۰۲ به دبیری محمد یوسفی‌زاده با حضور شهرهای مرند، شبستر و جلفا و به میزبانی شهرستان مرند برگزار خواهد شد.

مرند
(۲) «مهرکه زندگی» نویسنده و کارگردان علی غفارزاده از شهرستان مرند
(۳) «حسنک» نویسنده مهدی صالحیار / کارگردان توحید شکری از شهرستان مرند
(۴) «قهرمان کیست» نویسنده مارال ایزدبخش کارگردان مهدی نیایی فرد از شهرستان مرند
آثار راه‌یافته به بخش نمایشنامه‌خوانی:
(۱) «ترانه‌های تلخ تارا» نویسنده فریدون ولایی / کارگردان السا حیدری از مدرسه فرزنانگان شبستر

شریفیان از شهرستان شبستر
(۵) «خانه عروسک» نویسنده هنریک ایبسن / کارگردان افسانه اسماعیلی از شهرستان جلفا
(۶) «دور از دسترس اطفال» نویسنده فرشته فرشاد / کارگردان رضا حاج کوه کمری از شهرستان مرند
(۷) «تله وزیون» نویسنده عبدالحی شماسی / کارگردان حمید حیدری از شهرستان مرند
(۸) «تله وزیون» نویسنده عبدالحی شماسی / کارگردان پرنیان مرادی از شهرستان مرند
(۹) «دو دل» نویسنده حسین مطوری / کارگردان شبنم سقاحسینی از شهرستان مرند
(۱۰) «من هزار و یک شب زنده‌ام» نویسنده حمید رضا قاسمی / کارگردان سید مجتبی موسوی از شهرستان مرند
(۱۱) «وقتی هفت سالم» نویسنده ندا محمدیان / کارگردان النا فرجی (منتخب اولین جشنواره تئاتر مونولوگ شهرستان مرند)
(۱۲) «وقتی هفت سالم بود» نویسنده ندا محمدیان / کارگردان ثنا بیابانی (منتخب اولین جشنواره تئاتر مونولوگ شهرستان مرند)
آثار راه‌یافته به بخش خیابانی:
(۱) «کوسا و کچل در مرند» نویسنده المیرا منطری / کارگردان علی پاشازاده از شهرستان

از سوی هیئت انتخاب آثار هفدهمین جشنواره تئاتر جوان مرند ۱۲ اثر در بخش صحنه‌ای، ۴ اثر در بخش خیابانی و ۳ اثر در بخش نمایشنامه‌خوانی برای حضور در این دوره معرفی شدند.

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در آذربایجان شرقی، هیئت انتخاب آثار این رویداد متشکل از علی امینی، غلامرضا رزاقی، اصغر قائمی و حمید حمیدی، با تأیید شورای نظارت و ارزشیابی بر نمایش مرند ۱۲ اثر در بخش صحنه‌ای، ۴ اثر در بخش خیابانی و ۳ اثر در بخش نمایشنامه‌خوانی را برای حضور در این دوره معرفی کردند.

آثار راه‌یافته به بخش صحنه‌ای:

(۱) «دل لرزه» نویسنده علی موسویان / کارگردان مهسا بایرام زاده از شهرستان مرند
(۲) «برجک شماره ۳۷» نویسنده پژمان شاهرودی / کارگردان محمد حاج احمدلویی از شهرستان مرند
(۳) «شازده کوچولو» نویسنده عباس جوانمرد / کارگردان احمد رضا صبری از شهرستان شبستر
(۴) «رکوتیم» نویسنده و کارگردان شهروز

بوسلمه، غول دریایی - کارگردان: فاطمه بحرینی - تیرماه ۱۴۰۲

نمایش موزیکال «دکتر خوب» روی صحنه رفت

شده به ژانر موزیکال تعلق دارد؛ اما خالق این اثر با تلفیق چندین سبک و ژانر متفاوت و با برگردان گویش مبتنی بر دیالوگ به گویش موزیکال، سعی در متفاوت جلوه دادن اصل این اثر داشته است. در واقع این اثر برداشتی آزاد از نمایشنامه «پزشک نازنین» اثر نیل سایمون برگرفته از دست‌نویس‌های چخوف است اما کاملاً متفاوت و تافته‌ای جدا از تمامی اجراهای «پزشک نازنین» است.

نمایش «دکتر خوب» به عنوان اولین نمایش سبک هیپ‌هاپ موزیکال، پس از حدود یک سال تمرین، از ۱۱ تیرماه جاری در سالن استاد جعفر والی تالار محراب روی صحنه رفته است. به گزارش ایران تئاتر، نویسنده، طراح و کارگردان این اثر نمایشی محمود ملک است و تهیه‌کنندگی آن را پیام حق‌نژاد بر عهده دارد. درباره این نمایش آمده است: «دکتر خوب» در کالیبراسیون طبقه‌بندی

نگاهی به نمایش «جادوگر شهر از» به کارگردانی مهدی قلعه

سیطره انیمیشن بر تئاتر کودکان

به علت تماشای آثار بی‌شمار در جست‌وجوی تماشای اثر جدید باشد.

از سوی دیگر سنت‌گرایان معتقدند کودکان و نوجوانان نسبت به آثار هنری دل‌بستگی عاطفی دارند؛ آنان اصرار دارند تا تئاتر از ادبیات کودکان و انیمیشن پیروی کند زیرا کودکان عادت دارند تئاتر کودک نعل به نعل همانند رمان و انیمیشن باشد و اگر این همانندی را نبینند، برمی‌آشوبند و تئاتر را نمی‌پذیرند. به باور نگارنده، هرگز نمی‌توان واکنش‌های سنت‌گرایان را انکار کرد اما تئاتر کودک برای آنکه بتواند نیازهای روحی کودکان را برآورده کند و از طراوت و تازگی برخوردار باشد، ناگزیر است به مقوله دراماتورژی توجه کند.

رویگرد سوم، رویکرد پسامدرن است. این رویکرد به علت مواجهه با رسانه پدیدار می‌شود. در این رویکرد کارگردان به یک متن نهایی به‌عنوان چشم‌انداز خود می‌نگرد. به‌عنوان مثال، یک فیلم یا یک انیمیشن را مدنظر دارد و می‌کوشد تا با کشف زیبایی‌شناسی آن، اثر خود را به انسجام برساند.

بسیاری از کارگردانان تئاتر کودک در ایران از جمله مهدی قلعه از این رویکرد پیروی می‌کنند. آنان می‌کوشند تا با الگو قرار دادن انیمیشن به‌عنوان چشم‌انداز هنری خود به خلق اثر هنری بپردازند. بدین‌سان چهره‌آرایی، طراحی صحنه و حتی بازی بازیگران از قواعد انیمیشن پیروی می‌کنند. به‌عنوان مثال، بازیگران تئاتر می‌کوشند که با صداسازی همانند گویندگان انیمیشن نقش‌آفرینی کنند. در این رویکرد اثری که خلق می‌شود از متن اصلی پیروی می‌کند و بسیاری از منتقدان با قیاس قرار دادن متن اصلی، کامیابی یا شکست کارگردان تئاتر را می‌سنجند.

مهدی قلعه در نمایش جادوگر شهر از می‌کوشد تا با الگو قرار دادن انیمیشن به‌عنوان چشم‌انداز هنری خود به خلق اثر هنری بپردازند. از این‌رو در زیبایی‌شناسی اثر خود مانند طراحی گریم، شیوه بازی بازیگران، صداسازی‌ها، ژست‌ها و فیگورها از قواعد انیمیشن پیروی می‌کند اما متأسفانه به علت نداشتن طراحی صحنه نمی‌تواند چندان‌که باید، در خلق این اثر کامیاب باشد.

به‌گمانم دراماتورژی در تئاتر کودک و نوجوان می‌تواند ایده‌ای رهایی‌بخش باشد تا کارگردان به خلق اثر جدید بپردازد. محافظه‌کاران تئاتر کودک با دراماتورژی سر ستیز دارند زیرا

می‌کوشد تا با کنار هم قرار دادن اجراهای هملت شکسپیر به کشف جدید برسد. با این رویکرد است که هملت پیتر بروک یک سیاه‌پوست است. بروک با آشنایی‌زدایی از

در رویکرد پسامدرن، کارگردان به یک متن نهایی به‌عنوان چشم‌انداز خود می‌نگرد. بسیاری از کارگردانان تئاتر کودک در ایران از جمله مهدی قلعه از این رویکرد پیروی می‌کنند

گمان می‌کنند کودک خردسال یا نوجوان حافظه تاریخی ندارد. او در زندگی خود تعداد محدودی نمایش را تماشا می‌کند و رویکرد دراماتورژی زمانی منطقی است که تماشاگر

هملت شکسپیر و دراماتورژی آن توانسته اثر خود را بیافریند. این رویکرد در تئاتر کودک و نوجوان ما در اقلیت است؛ زیرا دراماتورژی در این سرزمین مقوله‌ای نوپاست.

هومن نجفیان: در این نوشتار که به بهانه نگاهی به نمایش «جادوگر شهر از» که این روزها در مرکز تئاتر کانون پرورش فکری در پارک لاله در حال اجراست، نوشته شده به موضوع شیوه‌ها و رویکردهای کارگردانی در نمایش‌های کودکان و نیز مسئله دراماتورژی پرداخته‌ام.

در عرصه کارگردانی تئاتر کودک و نوجوان به طور کل سه رویکرد وجود دارد؛ رویکرد نخستین، رویکرد سنتی است. در این رویکرد، کارگردان متن را به‌مثابه متنی مقدس در نظر می‌گیرد و می‌کوشد تا با تحلیل نمایشنامه به حقیقت متن دست یابد و حقیقت برای او وجه قدسی و معنوی دارد.

رویکرد دوم، رویکرد مدرن است و کارگردان می‌کوشد تا با کنار هم قرار دادن متون به کشف جدید برسد. به‌عنوان مثال، پیتر بروک